

4429

24 MAY 2013

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

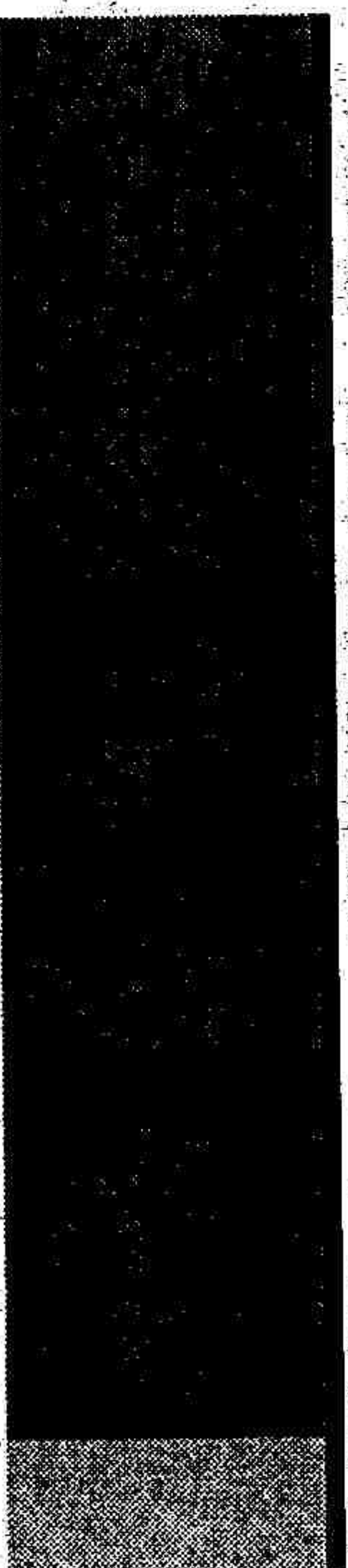
ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Θέμα: «Οι «εμείς», οι «εσείς» και ο πόλεμος»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» στις 28.04.13 που αναφέρεται στις πολιτικές ενέργειες της Κυβέρνησης για τις δολοφονίες της Πάτρας.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος



ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΙΤΗ

Οι «εμείς», οι «εσείς» και ο πόλεμος

Ήξε διάφορα υπόψη του ο Θ. Νταβλούρος που εξαπέλυσε μπιχτιές κατά του δικαστικού και δημοσιογραφικού συναρμολογηματος. Κυρίως είχε πιν ανάγκη να υπερασπιστεί το έργο του σαν διακριτική αρχή έναντι των λεγομένων «κυκλωμάτων της νύχτας» (και της μέρας). Έννοούσε ο κ. Νταβλούρος ότι περίμενε κάποιες καταδίδες που δεν είδε. Και ότι περίμενε το «μινιακό» σύστημα να απομονώσει τους κακούς και να συντρέξει τους καλούς, αλλά κάποια μερίδα του πήγε με το μέρος των υπερασπιστών, εντοπίζοντας συνεχώς αθιάρειες και αστυνομικές κατασκευές.

Το θέμα είναι τεράστιο.

1. Δεν είμαστε σε θέση να κρίνουμε τον δικαστή. Αν η αστυνομική αρχή επιβάλλει τις καταδίδες ως υποχρεωτικές επι τη βέβαιη των στοιχείων που η ίδια έχει συγκεντρώσει, τότε δικαιολογείται

λλά έχει πρόσθετο ενδιαφέρον ότι όλη αυτή η διαδικασία διεξάγεται υπό συνθήκη συνλογικού και απομνημονεύματος αυτοπαράκλησης.

Στους δικούς μου βλέπω μόνο τον καλό εαυτό (γιατί αυτόν επιμένουν να μου δείχνουν για να έχουν ειρήνη και φιλίες στο δικό τους σπασμένο και δαιμονοποιημένο από νύχτα ακόμα και αν πράττουν τα ίδια ακριβώς με τους δικούς μου. Από την άλλη τώως ηγεί-



οια η θυμήθηκε ο άλλος, με αφορμή το Περιφερειακό Συνέδριο για την Ανάπτυξη; (Η Συνέδριο για την Περιφερειακή Ανάπτυξη.).

Οτι πριν 20 χρόνια, το ίδρυμα Λαμπράκη, έκανε συνέδριο στο Πόρτο Ρίο, με αυτό ακριβώς το θέμα. Και με προβεβλημένα πρόσωπα τον Γ. Παπανδρέου. Εκείνο τον καιρό όλοι έλεγαν ότι το μέλλον βρίσκεται στις νέες τεχνολογίες. Δίκιο είχαν. Και τώρα το ίδιο λέγε. Ενδια-

α μην ανοίγουμε θέμα τα εκεί που δεν υπάρχουν»: Αυτή ήταν η γραμμή που έδωσε ο

Γ. Στουρνάρας, σε αναδίπλωση του αιτήματος για μείωση του ΦΠΑ της εστίασης. Καταληκτική απάντηση. Ο υπουργός δεν βλέπει να υπάρχει θέμα. Είναι ευχαριστήμενος, δηλαδή, από τα έσοδα που αντλεί, από την κατακρήνιση της αδιαφορίας στον τομέα και από το γεγονός ότι η βραδινή έξοδος είναι δυνατή.

α είχε νόημα για μια κοινωνία ευπρόσθων, που θα πρέπει να κόψουν ένα κομμάτι της κατανάλω-

της τους ευχέρειας, ώστε να συνεχιστούν στη βελτίωση της θέσης των άλλων πολιτών. Δοθέντος ότι στη χώρα μας η ευχέρεια αυτή προτιμήθηκε βάνισμα, το 23% απλώς απαγορεύει στον κόσμο να βγαίνει έξω ή επιβάλλει στον εργαζόμενο να φοροδιαφεύγει ή να κοπilahνει το πρόστιμο του ή όλα μαζί.

και δοαδ που κατα τη διοκονη των εκουδων δεν τις υπηκει. Οπως σε μια εποχη που η τεχνολογια και η βιοιατρικη σου πα-
ρεχουν απίστευτες αποδεικτικες δυνατοτητες, δεν εχομεν χρει-
αν ασφαλεςμενων υποτιμων.

2. Η ελληνικη κοινωνια και ολες τις οι εκφανεσεις καταδικαζουν γενικα το Κακο, αλλα οχι απαιτητως ειδικα τον Κακο. Η κοι-
νωνικη μας οργανωση ειναι κυριας φατριακης μορφης, αρα οι
μεν θα υπερασπιζονται τους μεν, οι δε τους δε, και καθε τι θα
ειναι πολεμος ανταμεσα στους ιδιους και τους ιδιους.

υπρετι υπηλτων. Ζιου και
ρο του Αχιλλεα και του Εκτο-
ρα, ας πουμε.

Με αλλα λογια, το καλο και το
κακο παραμενει οκειο. Ση-
μιαοια εχει, «εγω» τι κανω. Σε
ποια πλευρα των τειχων ειμαι;

Τι με συμφερει να προπτω: Τι
με συμφερει να παραβλεπω και
να το δοξολογω, αν χρειαστει;

μεωδ, ποιος εκαστη

Τότε, επίσης, φορκίζαμε την
υπερπαραγωγή αγροτικών προϊ-
όντων. Σήμερα αυτο-αφορίζμα-

στε. Η κρίση, λέμε, ήρθε επειδή
γυρίσαμε πλάτη στην υπαίθρο.
Αντιστοιχοί σοφοί και προφήτες.

Αποφασίστε, να δούμε τι εξο-
πλήμό να πάρουμε. Μικροσκο-
πία και λάπτοι; Τοαπιά; Καλά-
μια υπερέματος; Τρίδυμα λαχεία;

είναι ηρμιαία πορρο-φωτα ζωνη

για εννιά στους δέκα πολίτες,

Οι φόροι πρέπει να διέπονται
από κάποια κριτήρια: Σκοπιμό-
τητα, βασιμότητα, αναλογικότη-
τα, δικαιοσύνη. Αυτός ο φό-

ρος μπάζει από παντού. Ο πα-
ράλογισμός του είναι αυταπό-
δεικτος. Και μόνο ένας υπουρ-
γός με σύνδρομο Αντουανέτας
μπορεί να μην το βλέπει.

Με απλά λόγια: Η φορολόγηση

αποσκοπεί να μαζέψει από λε-
φτά που υπάρχουν. Όταν πυρο-
βολεί λεφτά που δεν υπάρχουν,
τα σκάγια παίρνουν την αγορά,

την αποκοδόνηση, τα ασφαλιστι-
κά ταμεία, την ψυχική διάθεση
της κοινωνίας, τη διάθεση της
να συνεργαστεί, την ίδια την
κοινή λογική.